

Arrestnummer: C/ /2014
Repertoriumnummer 2014/
Datum van uitspraak 23 april 2014
Rolnummer: 2013/CO/223
Notitienummer parket-generaal 2013/PGA/773 2013/VJ11/258

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting –
– behoeften van inwendige
aard

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

tegen

1.
geboren te op
wonende te

beklaagde

2.
geboren te op
wonende te

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door mr.
, advocaat bij de balie van

1. Ten laste gelegde feiten

Te , tussen 1 januari 2008 en 29 maart 2012, meermaals, op
niet nader bepaalde tijdstippen:

Op het perceel gelegen te
gekadastreerd als
met een (globale) oppervlakte van 20 a 00 ca,

eigendom van
Ingevolge akte van aankoop verleden door notaris te
dd. 18/10/2005,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke
Ordering; hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning,
hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging
verstrifken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van
schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben
uitgevoerd, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van
navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het
optrekken of plaatsen van een constructie), namelijk: het zonder
vergunning afbreken van een bestaand weekendverblijf en het oprichten

van een nieuwe woning met een oppervlakte van ca. 17 meter x 6,5 meter en een nokhoogte van 5,5 meter, met aanbouw van een veranda van 4,5 meter x 4,5 meter, alsook de oprichting van een draadafsluiting en ijzeren poort, de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1, 146,1°-3°,149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999.

overgeschreven te ; eerste hypotheekkantoor op 4 september 2012;

Ontvangen: 89,39 euro
De bewaarder (get.)

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 23 januari 2013 door beide beklaagden opzichtsens alle beschikkingen hen betreffende
- op 30 januari 2013 door het Openbaar Ministerie wat betreft de beschikkingen op strafgebied tegen beide beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 15 januari 2013 door de correctionele rechtbank van Turnhout, kamer 14, waarbij beslist werd:

- Wat betreft eerste beklaagde

Verklaart het aan eerste beklaagde ten laste gelegde feit bewezen.

Veroordeelt eerste beklaagde wegens het haar ten laste gelegde feit tot een geldboete van **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO**.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 50 opdecimen en gebracht wordt op **VIJFTIENDUIZEND EURO**.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van drie maanden.

Verleent gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor een gedeelte van **DUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO**, met opdecimen gebracht op **ZEVENDUIZEND VIJFHONDERD EURO** van de geldboete of voor 45 dagen van de vervangende gevangenisstraf.

- Wat betreft tweede beklaagde

Verklaart het aan tweede beklagde ten laste gelegde feit bewezen.

Veroordeelt tweede beklagde wegens het hem ten laste gelegde feit tot een geldboete van TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 50 opdecimen en gebracht wordt op VIJFTIENDUIZEND EURO.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van drie maanden.

Verleent gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor een gedeelte van DUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO, met opdecimen gebracht op ZEVEN DUIZEND VIJFHONDERD EURO van de geldboete of voor 45 dagen van de vervangende gevangenisstraf.

Verwijst eerste en tweede beklagde elk tot de helft van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 99,13 EURO.

Verwijst eerste en tweede beklagde elk tot betaling van een vergoeding van 50,00 EURO.

Verwijst eerste en tweede beklagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, elk tot betaling van een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO verhoogd met 50 opdecimen en gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO.

- Wat betreft de herstellvordering:

Veroordeelt beklagden om binnen de 12 maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis over te gaan tot herstel van het onroerend goed in de oorspronkelijke staat door het slopen van de woning met veranda en het verwijderen van de draadafsluiting met ijzeren poort, waarbij het slopen van de constructie inhoudt dat niet enkel de bovenbouw wordt afgebroken doch dat tevens de vloerplaat/funderingen worden verwijderd en de bodem in de oorspronkelijke staat wordt hersteld en waarbij alle afbraakmaterialen afgevoerd dienen te worden.

Machtigt de stedenbouwkundig inspecteur ingeval huidig vonnis niet binnen voormelde termijn ten uitvoer wordt gebracht, daarin te voorzien op kosten van beklagden.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de afbraak te verkopen, vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreders die in gebreke blijven, verplicht zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der

materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklaagden tot een dwangsom van 250 euro per dag vertraging Ingeval huidig vonnis niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 26 maart 2014.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de zaak in zijn geheel hernomen op de terechtzitting van 26 maart 2014.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de voorzitter in haar verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusie werd in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Motivering ten gronde

4.2.1. Op strafrechtelijk gebied

4.2.1.a. Voorafgaandelijk

Beklaagde heeft het onroerend goed met vakantiewoning aangekocht op 18 oktober 2005. De notariële akte van aankoop, verleden door notaris vermeldt uitdrukkelijk dat alle

constructies op dit perceel verboden zijn en er geen stedenbouwkundige vergunningen zijn afgeleverd voor bestaande constructies. Derhalve is beklagde op de hoogte dat elke constructie op dit perceel wederrechtelijk is opgericht.

Beklaagde verklaart dat zij zich niet bezig houdt met het beheer van het gebouw en ook niet weet wie daar werken aan het uitvoeren was. Zij zou zelfs niet beschikken over een sleutel van het gebouw (zie verklaring stuk 72). Beklaagde dient als eigenaar toezicht te houden op haar eigendom en op alle mogelijke werken die aan haar eigendom worden uitgevoerd. Zij kan zich dan ook niet verschuilen achter het feit niet op de hoogte te zijn van de afbraak van het vroegere illegale weekendhuis en de heropbouw van het nieuwe, veel grotere weekendhuis. Bovendien is het totaal ongeloofwaardig dat zij niet op de hoogte zou zijn van dergelijke werkzaamheden, gelet op de omvang ervan.

, die in de buurt woont, heeft samen met het oude weekendhuis afgebroken en een veel groter weekendhuis heropgebouwd volgens de inlichtingen van de verballsanten bekomen van de milieuambtenaar (zie strafdossier stuk 53). Dit stemt overeen met de verklaring van en eigenares van het pand, dat zij zich niet bezig houdt met het beheer van het pand zelfs geen sleutel heeft. Overigens verklaart zelf dat hij de toestemming gegeven had aan 2 illegalen om in het huis te wonen, terwijl hiervan niets afwist (zie verklaring stuk 164).

Hieruit leidt het hof af dat de I het werkelijk genot van het onroerend goed heeft, gezien hij verbouwwerken heeft uitgevoerd aan het kwestieuze pand en beslist wie er al dan niet in het pand mocht verblijven. Beklaagde is dan ook gerechtigd de toestemming tot huiszoeking te verlenen, onafhankelijk van de juridische band die hij heeft met dit huis.

De huiszoeking op 14 februari 2008 is dan ook rechtsgeldig.

De vaststellingen die door de verballsanten op 14 februari 2008 werden verricht alvorens zij de toestemming tot huiszoeking van beklagde hadden bekomen, zijn genomen vanaf de straat dan wel de zandweg, hetgeen wordt aangetoond door de foto's 1, 2 en 3, die genomen werden voor de afsluiting en poort (stukken 45-46-47). De verballsanten vermelden dit uitdrukkelijk in hun proces-verbaal. Vervolgens, na de toestemming tot huiszoeking, hebben zij samen met het perceel betreden en in het pand en er rondom de nodige

vaststellingen gedaan. Het hof verwijst naar de foto's 8 tot en met 16 (stukken 40 tot 44).

Het feit dat dit pand verscholen ligt in het bos en moeilijk te bereiken is, doet geen afbreuk aan de rechtsgeldigheid van de vaststellingen van de verballanten, die vanaf de straat dan wel de zandweg op grond van art. 6.1.5 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de nodige vaststellingen kunnen doen. Deze vaststellingen voor de poort en omheining en vanaf de straat hebben niet de kenmerken van een hulszoeking en zijn dan ook rechtsgeldig.

Met betrekking tot de vaststellingen op 29 maart 2012 bevindt zich in het dossier geen schriftelijke toestemming tot hulszoeking van noch van . De verballanten vermelden in hun proces-verbaal dat beklaagde hen mondeling de toestemming geeft, doch een schriftelijk bewijs hiervan ligt niet voor, zoals vereist door art. 1bis van de wet van 7 juni 1969. Het hof houdt dan ook geen rekening met de vaststellingen die op 29 maart 2012 werden verricht.

4.2.1.b. Ten gronde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

De constructie is gelegen in bosgebied conform het gewestplan , goedgekeurd bij KB van 30 september 1977, zijnde een kwetsbaar gebied. De oprichting van een constructie zonder vergunning is nog steeds strafbaar in een kwetsbaar gebied.

Op het ogenblik dat de eerste vaststellingen worden verricht op 14 februari 2008 waren de werken nog bezig. De foto's tonen voldoende aan dat een volledig nieuw weekendhuis met veranda is gebouwd. De gebruikte materialen zijn nieuw, zodat er geen sprake kan zijn van verfraalings- of onderhoudswerken. Het feit dat er geen beschrijving is van het vroegere weekendhuis doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de verballanten op 14 februari 2008 dat een volledig nieuw weekendhuis met een veranda is opgetrokken en de werken op dat ogenblik nog niet volledig voltooid waren. In welke mate dit weekendhuis nu al dan niet groter is dan het oude is ook niet relevant, vermits het een volledig nieuwe constructie betreft.

Beklaagden zijn enkel vervolgd voor het afbreken van een bestaand weekendhuis zonder vergunning en het wederopbouwen van een groter

weekendhuis in kwetsbaar gebied en niet voor het doorbreken van stakingsbevelen, noch voor hulsjesmelkerij of inbreuk op de wooncode.

Tevergeefs beroepen beklaagden zich op beweerde gelijkaardige inbreuken in de buurt die zouden getolereerd worden. Dit is een loutere bewering die door niets bewezen wordt. Beklaagden tonen geen feitelijke en concrete gegevens aan waaruit zou moeten of kunnen worden afgeleid dat zij in rechte en in feite ongelijk zouden behandeld worden, zonder dat er een objectieve verantwoording bestaat voor deze ongelijke behandeling.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van elke beklaagde,
- het gunstig strafrechtelijk verleden in hoofde van elke beklaagde,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels van ruimtelijke ordening enerzijds en anderzijds de vaststelling dat beklaagden inmiddels de wederrechtelijke constructie hebben afgebroken en de omheining met poort hebben verwijderd,
- het tijdsverloop tussen de gepleegde feiten en de berechting ervan, zonder dat er sprake is van een overschrijding van een redelijke termijn.

Het hof gaat niet in op het verzoek van elke beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om elke beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen, temeer daar de constructie gelegen was in kwetsbaar gebied en niet aangetoond is dat de declassering van elke beklaagde zou bevorderd worden door het uitspreken van een straf.

Aan elke beklaagde wordt uit hoofde van voormeld bewezen feiten een geldboete van 500 euro, met 50 opdecimen te verhogen en also gebracht op 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen opgelegd.

Nu het bewuste feit reeds geruime tijd geleden gepleegd werd en het dossier elementen bevat van aard om aan te nemen dat de beklaagden ondertussen een andere ingesteldheid hebben aangenomen ten opzichte van hun maatschappelijke en professionele plichten en beperkingen vermits de wederrechtelijke constructie en omheining integraal werden verwijderd, kan aan elke beklaagde, die daartoe in de wettelijke

voorwaarden verkeren, uitstel van de tenuitvoerlegging van de gehele geldboete worden verleend.

De geldboete moet elke beklagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Hopelijk zal dit uitstel de beklagden er toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moeten weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; de duur van het uitstel dient bepaald op 3 jaar teneinde een maximaal nuttige preventieve werking te verkrijgen.

4.2.2. De herstellvordering

De herstellvordering dateert van 24 juni 2008 en het volledig herstel in deze zaak houdt in:

- het slopen van de woning met veranda
- het verwijderen van draadafsluiting met ijzeren poort.

Op 14 juli 2008 verleent de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een éénsluïdend advies.

Bij proces-verbaal van 23 januari 2014 is vastgesteld dat alle wederrechtelijke constructies verwijderd zijn zodat de herstellvordering thans zonder voorwerp is geworden.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 van het Strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1^o.a) en c), 146, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke

ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009

- 4.2.1.1^o.a) en c), 6.1.1.lld 1.1^o, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

6. Beslissing

Het hof,

Na herneming van de zaak,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden in zover

- beide beklaagden schuldig werden verklaard aan de hen ten laste gelegde feiten
- ieder van de beide beklaagden verplicht werd om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op **HONDERDVIJFTIG EURO**;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige;

Veroordeelt ieder van de beide beklaagden wegens de bewezen verklaarde feiten tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO gebracht op DRIEDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdeclemen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2012;

Legt aan ieder van de beide veroordeelden een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beide beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 338,15 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

raadsheer d.d. voorzitter

raadsheer

plaatsvervangend raadsheer

en in openbare terechtzitting van 23 april 2014

uitgesproken door , raadsheer d.d. voorzitter

In aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier